

Ediție provizorie

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

14 martie 2019(*)

„Trimitere preliminară – Securitate socială – Acord între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 3 – Domeniu de aplicare material – Prelevări asupra veniturilor din patrimoniul unui rezident francez afiliat la regimul de securitate socială elvețian – Prelevări destinate finanțării a două prestații administrate de Casa Națională franceză de Solidaritate pentru Autonomie – Legătură directă și suficient de relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale – Noțiunea «prestație de securitate socială» – Apreciere individuală a nevoilor personale ale solicitantului – Luare în considerare a resurselor solicitantului la calcularea cuantumului prestațiilor”

În cauza C-372/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de cour administrative d'appel de Nancy (Curtea Administrativă de Apel din Nancy) (Franța), prin decizia din 31 mai 2018, primită de Curte la 7 iunie 2018, în procedura

Ministre de l'Action et des Comptes publics

împotriva

Domnului și a doamnei Raymond Dreyer,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul T. von Danwitz, președinte de cameră, și domnii E. Levits și C. Vajda (raportor), judecători,

avocat general: domnul M. Bobek,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru domnul și doamna Dreyer, de J. Schaeffer, avocat;
- pentru guvernul francez, de D. Colas și de R. Coesme, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de D. Martin și de M. Van Hoof, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82, rectificare în JO 2004, L 200, p. 1).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între ministere de l'Action et des Comptes publics (ministrul Acțiunii și Conturilor Publice) (Franța), pe de o parte, și domnul și doamna Raymond Dreyer, rezidenți fiscali francezi afiliați regimului de securitate socială elvețian (denumiți în continuare „soții Dreyer”), pe de altă parte, cu privire la plata unor contribuții și a unor prelevări la care aceste persoane au fost obligate pentru anul 2015 în raport cu veniturile lor din valori mobiliare.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Acordul privind libera circulație a persoanelor

3 Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, au semnat, la 21 iunie 1999, unele acorduri, printre care figurează Acordul privind libera circulație a persoanelor (JO 2002, L 114, p. 6, Ediție specială, 11/vol. 74, p. 97, denumit în continuare „Acordul privind libera circulație a persoanelor”). Prin Decizia 2002/309/CE, Euratom a Consiliului și a Comisiei din 4 aprilie 2002 privind acordul de cooperare științifică și tehnologică din 4 aprilie 2002 privind încheierea a unele acorduri cu Confederația Elvețiană (JO 2002, L 114, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 27, p. 25), aceste unele acorduri au fost aprobate în numele Comunității și au intrat în vigoare la 1 iunie 2002.

4 Potrivit preambulului Acordului privind libera circulație a persoanelor, părțile contractante sunt „hotărâte să realizeze libera circulație a persoanelor între [ele] pe baza normelor care se aplică în Comunitatea Europeană”.

5 Articolul 8 din acest acord, intitulat „Coordonarea sistemelor de securitate socială”, prevede: „Părțile contractante adoptă dispoziții, în conformitate cu anexa II, pentru coordonarea sistemelor de securitate socială în special în scopul:

- (a) de a asigura egalitatea de tratament;
- (b) de a determina legislația aplicabilă;
- (c) de a totaliza, în scopul dobândirii și menținerii dreptului la prestații, precum și pentru a calcula aceste prestații, toate perioadele luate în considerare de legislația națională a părților în cauză;
- (d) de a plăti prestații persoanelor rezidente pe teritoriul părților contractante;
- (e) de a promova asistența administrativă reciprocă și cooperarea între autorități și instituții.”

6 Anexa II la acordul menționat, astfel cum a fost modificat? prin Decizia nr. 1/2012 a Comitetului mixt instituit prin același acord din 31 martie 2012 (JO 2012, L 103, p. 51), cuprinde articolul 1, care are următorul cuprins:

„(1) Partile contractante convin, în ceea ce privește coordonarea sistemelor de securitate socială, să aplice între ele actele juridice ale Uniunii Europene menționate în secțiunea A din prezenta anexă, astfel cum au fost modificate prin această secțiune, sau normele echivalente unor astfel de acte.

(2) Termenii «stat membru» sau «state membre» care figurează în actele juridice menționate în secțiunea A din prezenta anexă se interpretează ca incluzând Elveția, în plus față de statele prevăzute de actele juridice relevante ale Uniunii Europene.”

7 Secțiunea A din această anexă face referire, printre altele, la Regulamentul nr. 883/2004.

Regulamentul nr. 883/2004

8 Articolul 3 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 883/2004 prevede:

„(1) Prezentul regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la ramurile de securitate socială privind:

- (a) prestațiile de boală;
- (b) indemnizațiile de maternitate și de paternitate asimilate;
- (c) indemnizațiile de invaliditate;
- (d) prestațiile pentru limită de vârstă;
- (e) prestațiile de urmaș;
- (f) prestațiile în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale;
- (g) ajutoarele de deces;
- (h) ajutoarele de omaj;
- (i) prestațiile de prepensionare;
- (j) prestațiile familiale.

[...]

(3) Prezentul regulament se aplică și în cazul prestațiilor speciale în numerar, de tip necontributiv, prevăzute la articolul 70.”

9 Articolul 11 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Persoanele cărora li se aplică prezentul regulament sunt supuse legislației unui singur stat membru. Această legislație se stabilește în conformitate cu prezentul titlu.”

Dreptul francez

10 Articolul 1600-0 F bis din code général des impôts (Codul general al impozitelor), în

versiunea aplicabil? faptelor din litigiul principal, prevedea:

„I. – Prelevarea social? asupra veniturilor din patrimoniu se stabile?te în conformitate cu dispozi?iile articolului L. 245-14 din code de la sécurité sociale [Codul securit??ii sociale].

[...]

11 Articolul L. 245-16 din Codul securit??ii sociale, în versiunea aplicabil? faptelor din litigiul principal, prevedea:

„I. – Prelev?rile sociale men?ionate la articolele L. 245-14 ?i L. 245-15 sunt stabilite la 4,5 %.

II. – Veniturile ob?inute din prelev?rile men?ionate la alineatul I sunt repartizate astfel:

– o parte corespunzând unei cote de 1,15 % c?tre Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie [Casa Na?ional? de Solidaritate pentru Autonomie];

[...]

12 Potrivit articolului L. 14-10-1 din code de l'action sociale et des familles (Codul ac?iunii sociale ?i al familiei):

„I. – Casa Na?ional? de Solidaritate pentru Autonomie are ca atribu?ii:

1° S? contribuie la finan?area prevenirii ?i sprijinirii pierderii autonomiei persoanelor în vârst? ?i a persoanelor cu handicap, la domiciliu ?i în institu?ii, precum ?i la finan?area sus?inerii îngrijitorilor la domiciliu, cu respectarea egalit??ii de tratament a persoanelor în cauz? pe întregul teritoriu;

[...]

10° S? contribuie la finan?area investi?iilor destinate conform?rii cu normele tehnice ?i de securitate, moderniz?rii unit??ilor în func?iune, precum ?i cre?rii de locuri noi în institu?ii ?i în serviciile sociale ?i medico?sociale;

[...]

13 Articolul L. 14-10-4 din acest cod are urm?torul cuprins:

„Veniturile destinate Casei Na?ionale de Solidaritate pentru Autonomie sunt constituite din:

[...]

2° O contribu?ie suplimentar? la prelevarea social? men?ionat? la articolul L. 245-14 din Codul de securitate social? ?i o contribu?ie suplimentar? la prelevarea social? men?ionat? la articolul L. 245-15 din acela?i cod. Aceste contribu?ii suplimentare sunt stabilite, controlate, recuperate ?i exigibile în acelea?i condi?ii ?i sub acelea?i sanc?iuni ca cele aplicabile acestor prelev?ri sociale. Cota lor este stabilit? la 0,3 %;

[...]

14 Articolul L. 232-1 din codul men?ionat prevede:

„Orice persoan? în vârst? care are re?edin?a în Fran?a ?i care se afl? în incapacitatea de a face fa?? consecin?elor lipsei sau pierderii autonomiei legate de starea sa fizic? sau psihic? are dreptul

la o aloca?ie personalizat? de autonomie care îi permite o îngrijire adaptat? nevoilor sale.

Aceast? aloca?ie, definit? în acelea?i condi?ii pe întreg teritoriul na?ional, este destinat? persoanelor care, în pofida îngrijirilor pe care le pot primi, au nevoie de ajutor pentru efectuarea activit??ilor esen?iale ale vie?ii sau a c?ror stare necesit? o supraveghere regulat?."

15 Articolul L. 232-2 din acela?i cod prevede:

„Aloca?ia personalizat? pentru autonomie, care are caracterul unei presta?ii în natur?, se acord?, la cerere, în limitele tarifelor stabilite pe cale normativ?, oric?rei persoane care dovede?te c? are o re?edin?? stabil? ?i legal? ?i care îndepline?te condi?iile de vârst? ?i de pierdere a autonomiei, evaluat? cu ajutorul unei grile na?ionale, definit? de asemenea pe cale normativ?."

16 Articolul L. 232-4 din Codul ac?iunii sociale ?i al familiei prevede:

„Aloca?ia personalizat? pentru autonomie este egal? cu quantumul frac?iei din planul de ajutor pe care îl utilizeaz? beneficiarul, diminuat de o sum? în sarcina acestuia.

Aceast? sum? este calculat? ?i actualizat? la data de 1 ianuarie a fiec?rui an, în func?ie de resursele sale determinate în condi?iile prev?zute la articolele L. 132-1 ?i L. 132-2 ?i de quantumul planului de ajutor, conform unui barem na?ional actualizat în fiecare an la 1 ianuarie în temeiul articolului L 232-3-1.

[...]"

17 Articolul L. 245-1 din acest cod are urm?torul cuprins:

„I. – Orice persoan? cu handicap care are re?edin?a stabil? ?i legal? în Fran?a metropolitan?, în colectivit??ile men?ionate la articolul L. 751-1 din Codul securit??ii sociale sau în Saint?Pierre?et?Miquelon, a c?rei vârst? este sub limita stabilit? prin decret ?i al c?rei handicap îndepline?te criteriile definite prin decret, ?inând seama în special de natura ?i de importan?a nevoilor de compensare în raport cu planul s?u de via??, are dreptul la o presta?ie compensatorie care are caracterul unei presta?ii în natur? ?i care poate fi pl?tit?, la alegerea beneficiarului, în natur? sau în numerar.

Atunci când persoana îndepline?te condi?iile de vârst? care permit na?terea dreptului la aloca?ia prev?zut? la articolul L. 541-1 din Codul securit??ii sociale, accesul la presta?ia compensatorie se face în condi?iile prev?zute la alineatul III al prezentului articol.

Atunci când beneficiarul presta?iei compensatorii dispune de un drept n?scut de aceea?i natur? în temeiul unui regim de securitate social?, sumele pl?tite în acest temei se deduc din quantumul presta?iei compensatorii în condi?ii stabilite prin decret.

[...]"

18 Articolul L. 245-6 din codul men?ionat prevede:

„Presta?ia compensatorie se acord? pe baza unor tarife ?i a unor sume stabilite în raport cu tipul de cheltuieli, în limita cotelor de acoperire a cheltuielilor, care pot varia în func?ie de resursele beneficiarului. Quantumurile maxime, tarifele ?i cotele de acoperire a cheltuielilor sunt stabilite prin decrete ale ministrului îns?rcinat cu persoanele cu handicap. Modalit??ile ?i durata de atribuire a acestei presta?ii sunt definite prin decret.

Din resursele re?inute pentru determinarea cotei de acoperire a cheltuielilor men?ionate în

paragraful precedent sunt excluse:

- veniturile din activitatea profesională a persoanei interesate;
- indemnizațiile temporare, prestațiile și rentele viagere acordate victimelor accidentelor de muncă sau avânzilor cauză ai acestora menționate la punctul 8° al articolului 81 din Codul general al impozitelor;
- veniturile de substituție a căror listă este stabilită pe cale normativă;
- veniturile din activitățile soțului, ale concubinului, ale persoanei cu care persoana interesată a încheiat un pact civil de solidaritate, ale îngrijitorului familial care, locuind împreună cu persoana interesată, asigură ajutorul efectiv al acesteia, ale părinților săi, chiar și atunci când persoana interesată este domiciliată la aceștia;
- rentele viagere menționate la punctul 2° al alineatului I al articolului 199 septies din Codul general al impozitelor, atunci când au fost constituite de persoana cu handicap pentru ea însăși sau, în favoarea sa, de către părinții săi sau reprezentantul său legal, bunicii săi, frații și surorile sale sau copiii săi;
- anumite prestații sociale cu obiect specializat a căror listă este stabilită pe cale normativă.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

19 Soții Dreyer sunt resortisanți francezi, care locuiesc în Franța și au domiciliul fiscal în acest stat membru. Domnul Dreyer, în prezent pensionar, și-a efectuat cariera profesională în Elveția, iar soția sa, la fel ca el însuși, sunt afiliați regimului de securitate socială elvețian.

20 Prin înțelegerea de plată din 31 octombrie 2016, confirmată printr-o decizie din 6 decembrie 2016, administrația fiscală franceză a supus soții Dreyer, pentru veniturile din patrimoniu percepute în Franța în cursul anului 2015 sub formă de venituri din valori mobiliare, contribuției sociale generalizate, contribuției pentru rambursarea datoriei sociale, prelevări sociale și contribuției sale suplimentare, precum și unei prelevări de solidaritate (denumite în continuare, împreună, „contribuțiile și prelevările în discuție”). Acestea din urmă contribuie la finanțarea a trei organisme franceze, și anume fonds de solidarité vieillesse (Fondul de solidaritate pentru limită de vârstă) (denumit în continuare „FSV”), caisse d’amortissement de la dette sociale (Casa de amortizare a datoriei sociale) (denumit în continuare „CADES”) și caisse nationale de solidarité pour l’autonomie (Casa națională de solidaritate pentru autonomie) (denumit în continuare „CNSA”).

21 Considerând că prestațiile administrate de FSV, CADES și CNSA și finanțate prin contribuțiile și prelevările în discuție erau prestații de securitate socială, soții Dreyer au contestat, în fața tribunalului administrativ de Strasbourg (Tribunalul Administrativ din Strasbourg) (Franța), supunerea lor la plata contribuțiilor și a prelevărilor menționate, pentru motivul că aceștia erau deja afiliați la regimul de securitate socială elvețian și că nu trebuiau să contribuie la finanțarea regimului de securitate socială francez, în temeiul principiului unității legislației sociale care rezultă din Regulamentul nr. 883/2004. Prin hotărârea din 11 iulie 2017, tribunalul administrativ de Strasbourg (Tribunalul Administrativ din Strasbourg) a admis acțiunea soților Dreyer, exonerându-i de contribuțiile și de prelevările în discuție.

22 Ministrul Acțiunii și conturilor publice a declarat în acest caz apel împotriva respectivei hotărâri la instanța de trimitere, cour administrative d'appel de Nancy (Curtea Administrativă de Apel din Nancy) (Franța).

23 Aceasta din urmă a confirmat mai întâi, la fel ca tribunal administratif de Strasbourg (Tribunalul Administrativ din Strasbourg), că se impunea exonerarea soților Dreyer de partea din contribuțiile și prelevările în discuție destinat FSV și CADES, și anume contribuția socială generalizată, contribuția pentru rambursarea datoriei sociale, prelevarea de solidaritate și o parte din prelevarea socială. Potrivit instanței de trimitere, această parte din contribuțiile și prelevările în discuție au o legătură directă și suficient de relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale și este, așadar, guvernată de principiul unității legislației, prevăzut la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004. Astfel, întrucât soții Dreyer sunt afiliați la regimul de securitate socială elvețian, ei nu pot fi supuși în Franța la plata unor contribuții și a unor prelevări sociale destinate să finanțeze regimul de securitate socială francez, în conformitate cu jurisprudența rezultată din Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123).

24 În schimb, instanța de trimitere are îndoieli cu privire la problema dacă partea din contribuțiile și prelevările în discuție destinat CNSA, și anume o parte din prelevarea socială și contribuția suplimentară, poate fi considerată și ea ca finanțând prestații de securitate socială, în sensul Regulamentului nr. 883/2004, și ca având astfel o legătură directă și suficient de relevantă cu anumite ramuri ale securității sociale.

25 În această privință, instanța de trimitere amintește, referindu-se la punctul 37 din Hotărârea din 21 februarie 2006, Hosse (C-286/03, EU:C:2006:125), că, în temeiul unei jurisprudențe constante a Curții, o prestație poate fi considerată o „prestație de securitate socială” în măsura în care, pe de o parte, se acordă beneficiarilor independent de orice apreciere individuală și discreționară a nevoilor personale, pe baza unei situații definite de lege, și în măsura în care, pe de altă parte, se referă la unul dintre riscurile expres enumerate la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004.

26 În ceea ce privește cele două prestații ale CNSA finanțate de o parte din contribuțiile și prelevările în discuție, și anume alocația personalizată pentru autonomie (denumită în continuare „APA”) și prestația compensatorie pentru handicap (denumită în continuare „PCH”), instanța de trimitere consideră că cea de a doua condiție menționată la punctul anterior este îndeplinită. În schimb, aceasta se întreabă dacă prima condiție poate fi considerată ca fiind pe deplin satisfăcută. Astfel, constatând în același timp că APA și PCH sunt acordate independent de orice apreciere discreționară a nevoilor personale ale solicitantului, pe baza unei situații definite de lege, instanța de trimitere arată, ca răspuns la argumentul invocat de ministrul Acțiunii și Conturilor Publice, că APA și PCH ar putea să nu fie considerate ca fiind atribuite independent de o apreciere individuală a nevoilor personale ale beneficiarilor, pentru motivul că valoarea acestora depinde de nivelul resurselor acestor beneficiari sau variază în funcție de aceste resurse.

27 În aceste condiții, cour administrative d'appel de Nancy (Curtea Administrativă de Apel din Nancy) (Franța) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Prelevările alocate [CNSA], care contribuie la finanțarea [APA și a PCH], au o legătură directă și suficient de relevantă cu anumite ramuri de securitate socială enumerate la articolul 3 din Regulamentul [nr. 883/2004] și, în consecință, intră în domeniul de aplicare al acestui regulament pentru simplul motiv că prestațiile respective se raportează la unul dintre riscurile enumerate la articolul 3 menționat și sunt acordate pe baza unei situații definite legal, independent de orice apreciere discreționară”

Cu privire la întrebarea preliminară

28 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere urmărește să afle în esență dacă articolul 3 din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul că prestații, precum APA și PCH, pot, în vederea calificării lor drept „prestații de securitate socială” în sensul acestei dispoziții, să fie considerate ca fiind acordate independent de orice apreciere individuală a nevoilor personale ale beneficiarului, deși calculul cuantumului lor depinde de resursele beneficiarului sau variază în funcție de aceste resurse.

29 Cu titlu introductiv, trebuie să se observe că, potrivit articolului 8 din Acordul privind libera circulație a persoanelor, părțile contractante adoptă dispoziții, în conformitate cu anexa II la acordul menționat, pentru coordonarea sistemelor de securitate socială în special în scopul de a determina legislația aplicabilă și de a plăti prestații persoanelor rezidente pe teritoriul părților contractante. Or, anexa II secțiunea A punctul 1 la acest acord prevede aplicarea, între părțile contractante, a Regulamentului nr. 883/2004. Astfel și întrucât, potrivit articolului 1 alineatul (2) din anexa menționată, „[t]ermenii «stat membru» sau «state membre» care figurează în actele juridice menționate în secțiunea A din prezenta anexă se interpretează ca incluzând Elveția, în plus față de statele prevăzute de actele juridice relevante ale Uniunii Europene”, dispozițiile acestui regulament se aplică de asemenea Confederației Elvețiene (Hotărârea din 21 martie 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, punctul 28).

30 În aceste condiții, situația reclamanților din litigiul principal, resortisanți ai unui stat membru afiliat la regimul de securitate socială elvețian, intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 883/2004 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 martie 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, punctul 29).

31 În ceea ce privește fondul întrebării adresate, trebuie amintit că distincția dintre prestațiile care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 883/2004 și cele care sunt excluse din acesta se întemeiază în esență pe elementele constitutive ale fiecărei prestații, în special pe finalitățile și pe condițiile de acordare ale acestora, iar nu pe faptul că o prestație este sau nu calificată de legislația națională drept prestație de securitate socială [a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 5 martie 1998, Molenaar, C-160/96, EU:C:1998:84, punctul 19, Hotărârea din 16 septembrie 2015, Comisia/Slovacia, C-433/13, EU:C:2015:602, punctul 70, și Hotărârea din 25 iulie 2018, A (Ajutor pentru o persoană cu handicap), C-679/16, EU:C:2018:601, punctul 31].

32 Rezultă astfel dintr-o jurisprudență constantă a Curții că o prestație poate fi considerată o „prestație de securitate socială” în măsura în care, pe de o parte, se acordă beneficiarilor independent de orice apreciere individuală și discreționară a nevoilor personale, pe baza unei situații definite de lege, și în măsura în care, pe de altă parte, se referă la unul dintre riscurile expres enumerate la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004 [a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 27 martie 1985, Hoeckx, 249/83, EU:C:1985:139, punctele 12-14, Hotărârea din 16 septembrie 2015, Comisia/Slovacia, C-433/13, EU:C:2015:602, punctul 71, și Hotărârea din 25 iulie 2018, A (Ajutor pentru o persoană cu handicap), C-679/16, EU:C:2018:601, punctul 32].

33 În ceea ce privește prima condiție menționată la punctul precedent, trebuie amintit că aceasta este îndeplinită atunci când acordarea prestației se efectuează în lumina unor criterii obiective care, odată îndeplinite, dau dreptul la prestație fără ca autoritatea competentă să poată ține seama de alte împrejurări personale [a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 16 iulie 1992, Hughes, C-78/91, EU:C:1992:331, punctul 17, Hotărârea din 16 septembrie 2015, Comisia/Slovacia, C-433/13, EU:C:2015:602, punctul 73, și Hotărârea din 25 iulie 2018, A (Ajutor pentru o persoană cu handicap), C-679/16, EU:C:2018:601, punctul 34].

34 În această privință, Curtea a apreciat deja, în legătură cu prestații a căror acordare este acceptată sau refuzată sau al căror cuantum este calculat ținând seama de cel al veniturilor beneficiarului, că acordarea unor astfel de prestații nu depinde de aprecierea individuală a nevoilor personale ale solicitantului, întrucât este vorba despre un criteriu obiectiv și definit legal care conferă dreptul la această prestație fără ca autoritatea competentă să poată ține seama de alte circumstanțe personale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 august 1993, Acciardi, C-66/92, EU:C:1993:341, punctul 15, Hotărârea din 18 iulie 2006, De Cuyper, C-406/04, EU:C:2006:491, punctul 23, și Hotărârea din 16 septembrie 2015, Comisia/Slovacia, C-361/13, EU:C:2015:601, punctul 52).

35 Curtea a precizat, în plus, la punctul 38 din Hotărârea din 25 iulie 2018, A (Ajutor pentru o persoană cu handicap) (C-679/16, EU:C:2018:601), că, pentru a se putea considera că nu se îndeplinește prima condiție menționată la punctul 32 din prezenta hotărâre, este necesar ca aprecierea discreționară, de către autoritatea competentă, a nevoilor personale ale beneficiarului unei prestații să se raporteze înainte de toate la deschiderea dreptului la această prestație. Aceste considerații sunt valabile *mutatis mutandis* în ceea ce privește caracterul individual al aprecierii, de către autoritatea competentă, a nevoilor personale ale beneficiarului unei prestații.

36 În ceea ce privește prestațiile în discuție în litigiul principal, reiese din dosarul prezentat Curții că orice persoană în vârstă de cel puțin 60 de ani considerată ca fiind în pierdere a autonomiei în raport cu criterii predefinite și care are reședință stabilă și legală în Franța are dreptul la APA. În ceea ce privește PCH, de aceasta beneficiază orice persoană în vârstă cu handicap care, în principiu, nu a împlinit vârsta de 60 de ani și are reședință stabilă și legală în Franța și al cărei handicap îndeplinește un anumit număr de criterii predefinite. Este cert că accesul la aceste două prestații nu depinde de resursele solicitantului. Deși aceste resurse sunt luate în considerare pentru a determina cuantumul efectiv care va fi plătit beneficiarului, decurge din articolele L. 232-4 și L. 245-6 din Codul acțiunii sociale și al familiei că acest cuantum este calculat în esență pe baza unor criterii obiective aplicabile fără distincție tuturor beneficiarilor în funcție de nivelul lor de resurse.

37 Astfel, din aceste dispoziții ale Codul acțiunii sociale și al familiei rezultă că luarea în considerare a resurselor beneficiarului nu privește dobândirea dreptului la APA și la PCH, ci modalitățile de calculare a acestor prestații, acestea din urmă trebuind să fie acordate în cazul în care solicitantul îndeplinește, indiferent de nivelul resurselor sale, condițiile care dau dreptul la

presta?iile men?ionate.

38 Din considera?iile care preced? rezult? c? luarea în considerare a resurselor beneficiarului exclusiv în scopul calcul?rii cuantumului efectiv al APA sau al PCH, pe baza unor criterii obiective ?i definite de lege, nu implic? o apreciere individual? a nevoilor personale ale acestui beneficiar de c?tre autoritatea competent?.

39 Contrar celor sus?inute de guvernul francez în observa?iile sale scrise, necesitatea de a evalua, în scopul acord?rii APA ?i a PCH, nici gradul de pierdere a autonomiei sau de handicap al solicitantului nu implic? o apreciere individual? a nevoilor personale ale acestui solicitant. Astfel, dup? cum reiese din dosarul prezentat Cur?ii, evaluarea „pierderii autonomiei” (pentru APA) ?i a „handicapului” (pentru PCH) este efectuat? de c?tre un medic sau un profesionist dintr?o echip? medico?social? sau de c?tre o echip? multidisciplinar? în raport cu grile, liste ?i valori de referin?? predefinite, cu alte cuvinte în conformitate cu jurispruden?a amintit? la punctul 34 din prezenta hot?râre, pe baza unor criterii obiective ?i definite de lege care, atât timp cât sunt întrunite, dau dreptul la presta?ia corespunz?toare. În aceste condi?ii, nu se poate sus?ine c? acordarea APA ?i a PCH depinde de o apreciere individual? a nevoilor personale ale solicitantului, în sensul jurispruden?ei citate la punctul 32 din prezenta hot?râre.

40 Pe de alt? parte, ?i contrar celor sus?inute de guvernul francez în observa?iile sale scrise, APA ?i PCH nu pot fi calificate drept „presta?ii speciale în numerar, de tip necontributiv”, în sensul articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 883/2004. Astfel, în condi?iile în care rezult? atât din considera?iile precedente, cât ?i din constat?rile instan?ei de trimitere amintite la punctul 26 din prezenta hot?râre c? cele dou? condi?ii cumulative men?ionate la punctul 32 din această hot?râre sunt îndeplinite ?i c? APA ?i PCH trebuie s? fie astfel calificate drept „presta?ii de securitate social?”, nu este necesar s? se verifice dac? aceste dou? presta?ii pot fi de asemenea considerate „presta?ii speciale în numerar, de tip necontributiv”, întrucât Curtea a statuat deja c? cele dou? calit??i se exclud reciproc (a se vedea în acest sens Hot?rârea din 21 februarie 2006, Hosse, C?286/03, EU:C:2006:125, punctul 36, ?i Hot?rârea din 16 septembrie 2015, Comisia/Slovacia, C?433/13, EU:C:2015:602 punctul 45).

41 Având în vedere ansamblul considera?iilor care preced?, trebuie s? se r?spund? la întrebarea adresat? c? articolul 3 din Regulamentul nr. 883/2004 trebuie interpretat în sensul c? presta?ii precum APA ?i PCH trebuie, pentru a fi calificate drept „presta?ii de securitate social?” în sensul acestei dispozi?ii, s? fie considerate ca fiind acordate independent de orice apreciere individual? a nevoilor personale ale beneficiarului, în cazul în care resursele acestuia din urm? sunt luate în considerare numai pentru calcularea cuantumului efectiv al acestor presta?ii pe baza unor criterii obiective ?i definite de lege.

Cu privire la cheltuielile de judecat?

42 Întrucât, în privin?a p?r?ilor din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instan?a de trimitere, este de competen?a acesteia s? se pronun?e cu privire la cheltuielile de judecat?. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observa?ii Cur?ii, altele decât cele ale p?r?ilor men?ionate, nu pot face obiectul unei ramburs?ri.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a ?aptea) declar?:

Articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European ?i al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate social? trebuie interpretat în sensul c? presta?ii precum alocarea personalizat? pentru autonomie ?i presta?ia compensatorie pentru handicap trebuie, pentru a fi calificate drept „presta?ii de securitate social?” în sensul acestei dispozi?ii, s? fie considerate ca fiind acordate independent de orice apreciere individual? a nevoilor personale ale beneficiarului, în cazul în care resursele acestuia din urm? sunt luate în considerare numai pentru calcularea cuantumului efectiv al

acestor presta?ii pe baza unor criterii obiective ?i definite de lege.

Semn?turi

* Limba de procedur?: franceza.